

delig, navnlig Omsætningen paa Juleaften, og da dette langt fra vil være til Gavn for de handlende her, tror jeg ikke, at Loven vil blive modtagen med Velvilje. Jeg kan saaledes ikke stemme derfor.

Styr: Jeg tror, at det høje Tings ærede Medlemmer ville betragte det som noget naturligt, at jeg ønsker at udtale mig om min Stilling til Loven og om min Afstemning over Lovforslaget og de foreliggende Ændringsforslag. Maaſte maa det være mig tilladt at sige, at hvor forfælt den ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Knudsen) og jeg end se paa mange Ting, er jeg i dette Stykke, om end fra forfælt Synspunkt, enig med ham, naar han udtaler, at det er ønskeligt at faa Søndagsfriheden udvidet. Jeg har ved tidligere Lejlighed, nemlig da Helligdagsloven sidst var til Behandling, her i Tinget, udtalt mig derom, saa at jeg tror, at den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kredts vil forstaa, at vi kunne enes i dette Stykke, skønt det er fra forfælt Standpunkter, vi komme dertil. Det er da tillige deraf en Følge, at jeg, da dette Lovforslag blev fremlagt, saa paa det med noget blandede Følelser. I og for sig kan jeg ikke ønske, at et saadant Lovforslag skulde blive vedtaget; men paa den anden Side er jeg nødt til at sige, at jeg godt forstod, at den ærede Justitsminister sølte sig opfordret til at forelægge det. Den ærede Minister udtalte sidste Gang, da vi havde Helligdagsloven til Behandling, en Tanke, som jeg for mit Vedkommende fuldstændig deler, nemlig den, at man ved at vedtage en Helligdagslov skal vogte sig for at vedtage Lovbestemmelser, som ere strengere, end at de stemme med, hvad der er Udtryk for den offentlige Mening. Det var maaſte ikke fuldstændig ud fra de samme Grundsatninger, at vi kom til det Resultat, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at naar jeg ser saaledes paa Sagen, er det, fordi jeg ønsker at lade det staa som en afgjort Sag, at Kirken ikke kan ønske ved Lovbestemmelser, som Staten giver, at paatvinge Folk den Slags Indskrænkninger i Friheden, som stride imod, hvad der har Stemningen i Folket for sig. Jeg mener, at den Vej, ad hvilken Kirken skal arbejde, er den aandelige, og derfor kan jeg fra mit Standpunkt fuldstændig sympatisere med den Udtalelse, som det ærede Medlem den Gang fremkom med, og jeg forstod derfor godt, at den ærede Minister, naar han saa saaledes paa Sagen, at den offentlige Mening ikke var for, at der skulde holdes lukket disse to Søndage, forelagde Lovforslaget. Der var virkelig Anledning til at se saaledes paa Sagen,

thi der forelaa i alt Fald Ønske om, at der skulde gives Tilladelse til at holde Butikkerne aabne disse to Søndage For- og Efteraars efter Stiftetiderne efter N. 4. Det er udtalt oftere ved forfæltige Lejligheder, uden at det er blevet modtaget fra nogen Side. Min oprindelige Stilling til Loven var derfor den, at jeg ganske vist i og for sig ikke kunde ønske dens Vedtagelse, men at jeg dog mente, man maatte kunne tage imod den og stemme for den, navnlig naar man saa hen til, at selv om disse Bestemmelser bleve vedtagne, var der dog en ganske anderledes Søndagsfrihed og Fred, end der var for tre Aar siden, inden vi vedtog den Helligdagslov, til hvilken dette Forslag er stillet som Ændring. Saledes var min Stilling den Gang, men jeg kan ikke nægte, at jeg, efter at Lovforslaget har foreligget her i Tinget, er kommen til at se noget anderledes paa Sagen, idet jeg maa sige, at jeg ikke er ganske sikker paa, at den offentlige Mening virkelig forlanger en saadan Indskrænkning i de Bestemmelser, som bleve fastslaaede ved den sidste Behandling af Helligdagsloven. Der vil vist til de Herrer, ligesom til mig, være ombelt et Udtryk af en Artikel i „Nationaltidende“, om hvilken jeg kun skal sige, at jeg føler mig overbevist om, at den er Udtryk for mange Tanker og Meninger rundt omkring i Landet. Smidlertid maa jeg dog sige, at saadan som Forslaget nu foreligger, efter at disse Ændringer ere stillede af Udvalget, kan jeg, for mit Vedkommende bedre gaa ind paa det, end hvis de ikke havde været foreslaaede. Jeg anser det nemlig for en virkelig Forbedring for det første, at de to Søndage indskrænktes til een, og dernæst, at der er indført en Bestemmelse om, at Butikkerne skulle lukkes Jule- og Nytaarsaften efter N. 7, og jeg tror, at de Banfeligheder, som ere blevne fremhævede her i Tinget under Forhandlingen i Dag for Arbejdsklassens Vedkommende, ville kunne overvindes; thi naar man først ved, at Butikkerne blive lukkede paa disse Aftener N. 7, vil den Sag nok komme i Orden af sig selv. Jeg tror ogsaa, det vil gaa saadan, at de handlende og næringsdrivende ikke ville komme til at lide noget væsentligt Tab eller Tab af nogen som helst Betydning derved, idet de Indtøb, som skulle gøres, ville blive gjorte tidligere. Jeg nævner derfor ikke nogen Betænelighed ved at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2 og betragter det som en Forbedring, da jeg tror, at det vil imødekomme manges Ønske.

Min Stilling til Sagen er derfor nu den, at jeg vil stemme for Udvalgets Ændringsforslag, som de foreligge, og for Over-